

Missioniteated.

Nr. 2.

Tallinnas, 1927.

6. aastakäik.

Ustu wili igapäewases elus.

Kristusega Jumala sees warjulolewa elu wili peab meie elus igal päewal awalikuks saama. Inimesed, kes on uues elus käima hakanud, peaksid tõelikult „ise rahwas“ olema, usinad heale tegudele.

Minu poeg kirjutas kord oma sõprale umbes järgmist: „Meie oleme Jumala tunnistajad. Maailm ei mõista mitte piiblit lugeda, küll aga meie elu. Meie elust olerneb suurel osal nende ust Jumalasse ja üldse usupõhimõttesse ära“. Üks, nüüd juba surnud, jutlustaja ütles: „Meie aeg on tõesjade ajajärg ja uurimine pöördub ikka enam ja enam õpetustest tõesjade juure. Kui meie ust nüüd peab kufagil teed tasandama, siis peab ta tõendama, et ta enam on kui ainult teooria. Meie peame oma aja uuriwate waimudele usu elu tõesja awalidama, mis Jumala wäe läbi on uuendatud ja ümbermuudetud“.

„Näidake meile elus eestuju“, ütlewad moodsa teaduse ajajärgu esitajad, „siis wõime meie selles weenduda, et ust wõimatu asja wõimalikuks teeb“. Kui Jumala kogubus kõikide oma liigete kaudu pühitsetud elu eestujusid esitada wõib, siis saab tõe waenlaste wiimane kants langema.

Mina tahaksin sellepärast wäga tõsiselt ja tungiwalt rääkida sellest, mida tõeliku usuelu mõõdapääsemata wiljaks pean ja igale lugejale selle kõrge kutse kohustust jüdamet pääle panna, mis ka teda on wõitlema kutsutud.

Tõelikult pühitsetud usuelu ideaal on paljude juures nõnda madalal järjel, et isegi kõigemadalamat tõeliku wagaduse astet mitme nimekristlase poolt imestusega, jah isegi sallimatusega waadeldakse.

Paljud Kristuse järelejäijatest on rahul eluga, mis kõigiti nõnda maailma sarnane

on, et pääliskaudne waatleja enam nende fahe wahel mingisugust wahet ei leia. Meie elu peab aga taewas olema ja meie püüd peab olema otsida seda, mis taewas on, kus Kristus on istumas Jumala paremal käel. Meilt oodatakse et meie siin Kristuse sarnaselt elaksime ja et meil tema meel oleks. Olles wõõrad ja majalised peame meie kõikidest lihalikkudest lõbudest lahti üttema, mis waimu wastu sõdiwad. Meie peame hoidma kõige selle eest, mis näitab kuri olewat, üheteisega südamlikud ja sõbralikud olema ja üksteisele samuti andeksandma, nagu Jumal Kristuse sees on meile andeks annud. Meie peame heaks wõtma teotused ja lahketu oleku maailma poolt ning püüdma kurja heaga tasuda.

Meie kohus on olla armastustikas, alandlik ja järeleandlik ning mitte alati oma, waid ka teiste õiguste kaitseks wäljastuma. Kõik, mis meie iial teeme, peab Jumala auks tehtama. Kirjutatud on: „Olge pühad, sest mina olen püha, ütleb Jehowa“... Meie ei saada siis oma päiwi enam iseenda teenistuses olles mööda, waid selle teenistuses, kes meid oma imeliku walguse juure on kutsunud ja siiski täidame meie enda ülesanded ja kohustused paremini, kui iial enne, „ei mitte silmakirjaks teenides, kui need, kes inimese meele pärast püüawad olla, waid kui Kristuse sulased, kes südamest Jumala tahtmise järele teewad“. Ew. 6, 6. Kõigele sellele wõib aga ainult püha Waim meid kõlblikuks teha, kui meie end täielikult tema mõju alla anname. Kui meil aga kristliku elu tõsist eesmärki silme ees ei ole, siis saab meie teadmatus meid takistama tema sõna kuulmast... End Jumalale äraandes kohustasid sa kõigis Jumalale sõnakuulelik olla. Nüüd kutsun ma sind

ülesse oma antud sõna pidama. Jäta kõik muu ja püüa loogu oma elus Kristuse põhimõtteid teostada. Sina oled ju armastuse sidemetega oma Jumalaga ühendatud; ela nõnda, kuidas tema on elanud ja näita uskumata maailmale ärälunastamise väetõelikkust selles, et sa end täielikult ärälunastada lased.

Sul ei tarvitse selles mitte karta, sest Kristuse vägi võib kõik teha. Tema ei nõua mitte et sina oma waimulikis waesuses ja nõtruses seda ise teostaksid; tema on õnnistegija ja ta palub et sa kõik tema hooles jätaksid ja et tema nii tahtmist kui ka täidesaatmist oma wäe läbi sinu sees võib teostada. Sinu asi on end tema hooles usaldada ja tema ülesandeks on kordasaatmine.

Tema ei saa iialgi sind midagi teha käsi- ma, ilma sinule selleks jõudu andmata.

Ära muretse mitte selles asjas homse päewa pärast wait anna end täiesti Jumala hooles, kes on töötanud igal pool oma lastel eel-käia ja neile eluteed tasandada. Sa saad päew-päewalt tundma et ta sind kõigis asjus oma tahtmisega kokkukõlasse wiib ja oma täielisele teenistusele pühitseb. Nõnda saab sul lõpeks see õnn osaks olla Kristuse raamat, mida loetakse kõikidest inimestest ja sinu waimulik walgus saab lõpeks nii selgeks, et inimesed mitte enam sind, waid sinu häid tegusid tähele panewad ja ja selle põhjal mitte sind, waid sinu Isa kes taewas on, austawad.

H. W. Schmidt.

Ära aja üle wana raja...

„Ära aja mitte wana raja üle, mis ju wanemad on teinud,“ manitseb tark mees. (Õpf. 22, 28). Üks tänapäewastest maailma iseloomustawatest joontest on, et endised mõisted poliitikast, seltskonnast, kombusest, usust ja ühiskondlisest elust ümberlükatakse ja nende asemele uued seada püütakse. Wanad rajad — wanad normid ja määrused kistakse maha ja nende asemele püstitatakse uued. Siin ei ole koht otsustama hakata, kui palju selleks õigust ja otstarbet olemas. Inimlikud seadmised, olgu nüüd ehk ennem antud, on puudulikud ja jääwad niisugusteks ja nende juures tuleb mõelda ning neid täiendada. Soopis teistsugune on aga lugu jumalikkude seadustega, mis inimestele antud: nad on täielikud, head ja muutmatad, sest et nende andja seda on. Issanda põhimõtete ja seadmisete muutmiseks, mis pühhas kirjas väljendatud, ei ole meil mingisugust õigust. Rahjuks on saadan, kui Jumala wihasem waenlane, inimesi niikaugele pimestanud, et nad igawese töö radadest üle astuwad ja neid oma tahtmise järelle muudawad. Arwatakse et maiste wõimide ja seaduste muutmise ja arenemisega peab ka sedasama jumalikkude töödega sündima. Neid püütakse inimliku tarkuse ja lihaliiku meele järelle tõlgitseda. See waim awaldub iseäranis meie päiwil. Kuid Jumal on muutmata, niisama ka ta tööde.

Meie kui Adwent-rahwas tahame seista oma usu ja elu põhimõtetes Jumala sõna alusel. Kuid kas tohime seal juures unustada, et saadan iseäranis wihane on

Issanda tööde austawa rahwa peale? Kas ei püüa ta neid wanadest radadest üleajamisele awatleda, radadest, mis Jumala sõnas näidatud ja Adwent-liikumise esiwõitlejate — pioneeride — poolt kõrgele tõstetud? Kindlasti on see tema suurim soow. Saadana plaanidele peame kindlalt vastu astuma. Rahesugusel wiisil wõime meie wanadest radadest üle minna: esiteks, et meie adwent-õpetuses ja põhimõtetes muudatusi ette wõtame ja teiseks, kui meie tööde ei armasta ja seda läbi ei ela. Kuigi õpetus endiseks jääb, aga tema pühitsew mõju praktilises elus puudub, siis saab meie ettewalmistus taewa vastu puudulik leitud ja meie nuhtlus seda suurem olema. Mida ligemale otsale jõuame, mida enam jumalalartmatus ja igasugused segadused kaswawad, seda enam peame wiimase aja töö tundmises süwenema ja seda meie tege-likku ellu üle wiima. Tööde uurides ja seda usus läbielades saab see meile elustawaks ja läbikandwaks jõuks. Sde White ütleb selle kohta „Rog. ja näg.“ Iht. 24:

„Ma nägin ühte salka, kes kindlasti ja hästi warustatuna walwas, ja nende, kes koguduse põhjendatud usku wankuma tahtsid panna, sugugi järel ei annud. Jumal waatas hea meelega nende peale alla. Mulle näidati kolm astet — esimest, teist ja kolmanda ingliskuulutust. Minu saatja ingel ütles: Häda sellele, kes ka ainult kõige wäiksemat asja nende kuulutuste juures muudab. Nende kuulutuste õigel arusaamisel on kõige suurem tähtsus. Singede saatuse oleneb sellest wiisist ja kumbest ära, kuidas seda kuulutust

wastu wõetasse." Edasi loeme meie leheküljel 31 ja 32. „Ma nägin, et saadan oma tööriistade läbi mitmesugusel wiisil töötab. Tema töötas kuulutajate läbi, kes tõe olid ära heitnud ja keda wägewa effituste läbi pandi walet uskuma, mis neid hukka mõistab... Mõned neist saadana tööriistadest tükkisid mõne püha kallale, — keda nad ei wõinud mitte saadanliku mõju läbi effitada ja tõeist ära pöördada. Oh peaksid kõik näha saama, nagu Jumal seda mulle on ilmutanud, et nad rohkem saadana kawalust wõiksid tunda ja ette waatata. Ma nägin, et saadan otse nüüd pitseerimise ajal püüdis Jumala rahwast ärapöörda, effitada ja teelt-fõrwaldada. Ma nägin, et mõned praeguse aja tões mitte kindlad ei olnud. Nende põlwed wabiseid ja nende jalad libiseid, sellepärast, et nad mitte kindlasti tõe fiske istutatud ei olnud ja kõigewägewama Jumala katet ei wõidud nende üle laiali laotada. Ma nägin, et saladuslised imetähed ja imeteod ja wale usuuuendused **rohkene**wad ja laiali lagunewad. Usuuuendused, mis mulle näitati, ei olnud mitte usuuuendused mis effitusest tõe peale wiivad.“

Meie elame ajal, kus Jeesuse wahemene töö taewases kõige pühamas paigas lõpule jõudmas on. Seda teab ka hinge waenlane ja sellepärast püüab ta Jumala rahwast pattudes ja ükskõiksuses finni hoida, kuni nende armuag üle on ja nad kaduma lähewad.

Jseäranis on kurat meie noorsugu waritsemas. Ta katsub neid sama waimuga täita, mis maailmas walitseb ja mis enneweeputuseaegset maailma iseloomustas. Enesearmastus, auahnus, rahaahnus, arwustamine, fino ja teater, lihalikud himud, modern kirjandus, uhkus ja moed, laiskus oma kohuste täitmistes ja Jumala riigi töö edendamises on püüinised, mida saadan noortele maha paneb. Ainult täielik ümberpöörmine ja Jumala armus ning tões sõndimine wõib noori neist hädaohtudest päästa. Minu armsad noored, kas tahame nüüd tõsiselt meie puuduliku seisukorda ära tunda ja Kristuse juure põgeneda? Kas tahame adwent-kuulutuse põhimõtetega täielikult tutwuneda ja oma elus seda läbi elada? Wastasel korral saame alasti ja liig tergetena kohtu järje ees seisma. Oh wõiks Jumal meid koife oma läheduses hoida!

Meie Euroopa diwisiiooni ndukoju oma tänawusel istumisel leidis tarwiliku olewat teada anda ja meele tuletada järgmiste otsustega

Meie ühtsuse põhimõtteid ja juhtuõdre.

„Äratundes, et selle liikumise peaesmärk ihe rahwa walmistamine on, kes walmis oleks Issandale wastu minema, ja Äratundes, et meil pühas kirjas mainitud hädaohu päewad kätte jõudnud on, kus waimline langemine ja kõlbliselt rikunud olek üldiselt lewinenud on, aeg, kus ilmalikud lõbustused, moodne rietus, kahjuliku kirjanduse lugemine oma tagajärgedega truudusetä ja kasinusetä olekut kaswatab ja Äratundes, et ülejäanute kogudus, ümbritsetud neist kurjadest mõjudest, wastawalt oma kõrge kutsele puhtuses, jõus ja õigluses seisma peab, olles truu tõe ja lihtsuse põhimõtetele, alandliku wiisakusele ja aule otsustame meie kui Generaal konferentsi Euroopa diwisiiooni esitajad, kokkutulles talweistungile, kuna meie oma sügawat weendumust awaldame, et põhjalik tundmine ja truu meie kuulutuse põhimõtete tähele panemine noorele ja wanale suurima tähtsusega on, ja selle tõeasjaga arwestades, paneme kõikidele südame peale:

1. Et kuulutuse amet ja kogudusejuhid alalisi ja tõsiseid jõdupingutusi teeksid, et meie koguduse liikmeid, iseäranis noori, põhjalikult kuulutuse põhiõpetustes, nagu õigus Kristuses, püha paik ja Kristuse preestri amet, Kristuse teine tulek, hingamise päewa pühadus, prohweeti kuulutused meie aja kohta, kuulutuseameti toetamine, waimulikud anded ja teisi piibli õpetusi õpetataks.

2. Et tüdimata hoolt saaks kantud meie koguduse liikmete kõlblise ülalpidamise eest nende elus, kus juures wastawa õpetustega meie noorsoole erilist tähelepanu kingitagu, et neid meie aja kurja mõju eest hoida.

3. Et kogenud ja küpsed töölised ja kogudusejuhid meie noorsugu abiellumise üle õpetataksid ja neile nõu annaksid ja neid hoiataksid kõlbmatude abiellumiste eest usmatadega ja teisteusulistega.

4. Et meie koguduse juhid ja liikmed, noored ja wanad, endid hoidma peawad wana elu harjumusest käia teatrites, kinodes, tantsusaalides ja teistes lõbustuse kohtades, sellepärast et need asjad kõlblust ähwardawad, ja waimlist elu purustawad.

5. Et meie alawäätuslise, kõlblusewastase süuga kirjanduse lugemist tingimata põlgame, sest see häwitab püha kirja lugemise huwi ja teeb meid kõlbmatuks kristlikude ülesannete täitmisele.

6. Et meie ühingute ja asutuste juhid kõigest südamest selleks peawad ühinema, et meie rahwast nõnda õpetada, et alandlikkuse,

lihtsuse ja kristlastele kohase ning meie kuulutuslega kooskõlas olewa riietumise põhimõtted saaksid kõigiti au au sees hoitud.

7. Et meie õed-wennad terwisehoidliste põhimõtetega paremini tutwuneksid ja endid kahjulikude arstirohtude ja ärritawate wahendite, ka Hiina tee ja oahowi ühesarwatud, eest hoiaksid, truult tähelepannes meie kehalise

ja waimlise hädäkäega jaots antud määruseid."

Hoiaks truu Jumal meid ustawalt adwent-tõe sees ja juhataks ta meid kõiki igawese rahu sadamasse.

Steen Rasmussen ja P. Drinhausi ai-
netel E. Ren.

Adwent liikumine ja „usupuhastus“.

Ed. Ren.

Seft ma tean seda, et pärast minu ära minemist teie sekka tulewad hirmsad hundid, kes karjale armu ei anna. Ka teie oma seast saawad tõusma mehed, kes pööratsid kõnesid räägiwad, et nad wõiksid jüngerid eneste järele haugutada.
Apt. 20, 29, 30.

Wiimases numbris käsitasime küsimust Adwent—liikumise äralangemise üle ja leidmise Jumala sõna ja tunnistuste põhjal, et 1844 aastal alganud liikumine kuni Kristuse teise tulemiseni seisma jääb ja ühe rahwa walmistab, kes, maailma kurjusest ja segastest inimlikkudest õpetustest wabanenuna, oma au Kuningale pühas ehtes rõõmuga wastu läheb. Kuigi see töö, mis Adwent rahwa kätte antud, kindla aluse peal seisab ja suure jõuga edasi läheb, saab siiski mõni hing wahete wahel oma seisukohas kahtlusse wiidud. Iseäranis põhjustawad selleks inimeste ütelsused, kes Adwentliikumist laimawad ja tõendawad, iseennast eraldi grupeerides, et nad olla „usupuhastajad“, „Jaakobi jätsid“, „wana alusele seisma jäänud liikumised“ jne. Nad püüawad näidata, et üks usupuhastus tulema peab ja nemad ollagi seda. Nüüd peame läbi katsuma: mis on õige ja mis wale usupuhastus. Misjugune wili neil kumbagil on? Mida ütlewad piibel ja tunnistused selle kohta?

Kristuse ja saatana plaanid wastamisi.

Juba rahwa tarkuski teab, et ühenduses jõud on. Kristus tundis seda kõige parem ära ja sellepärast oli üks osa tema tähtsat ülempreesterlikust palwest, et ta järelejäijad üks oleksid. Joh. 17, 20, 21. Sellest pidi maailm tundma, et nad tema jüngrid on, kui neil armastus on isekeskis. Selle auliku ühendamise plaanile töötab wastu saatan. Tema suurim rõõm on, kui Jumala rahwas oma wahel kisuwad ja tülitsewad. Selle läbi saab Kristuse riigi töö takistud ja maailma

ees häbistud. Õde White kirjutab 1911 a. palwe nädala loengus selle kohta:

„Kuna Jumala rahwas wiimaste päewade hädäohtudele läheneb, peab saatan oma inglitega tõsiselt nõu, kuidas kõige paremini Jumala laste usku häwitada... Petja ütleb: Meie peame lahkumist ja jagunemist sünnitama, peame nende hoolt oma hinge õnnistuse wastu häwitama, ja neid üles kihutama kritiseerimisele, kohtumõistmisele, pealekaebamisele, ühe teise hukkamõistmisele ja enesearmastusele ning wihawaenule. Nende pattude pärast ajas Jumal meid oma lähedusest ära, ja kõiki, kes käiwad meie eeskju järel, tabab seefama saatus“.

Mille üle tunneb saatan eraldi rõõmu? Selle üle kui ta saab Adwent-rahwa sekka tulla ja neid lahkmeelde ajada. „Tunn. kuulutajatele“ lht. 228, 229 loeme edasi:

„Oh, kuidas saatan rõõmustaks, kui ta saaks selle rahwa sekka tulla ja töö korraldust (organisatsiooni) lõhkuda ajal, kus täielik organisatsioon tarwilik ja kõige tugewam jõud on selleks, et ära hoida wale liikumisi ja takistada õpetusi, mis ei ole Jumala sõnas tähendud. Meie tahame ridasi sirged hoida, et ei oleks korra ja korralduse maha kiskumist. Kuulutajate lubasid ei peaks mitte antud saama isikutele, kes korralduse (organisatsiooni) wastu on, nagu peaksid nemad praeguse aja tööd juhtima. Meie elame ajal, kus on tegewuses kord, plaanilikkus ja üksmeel tarwilikud. Kui organisatsiooni wastased liikumised ilmuwad, siis peab meil selge arusaamine olema, et õiget walest ära lahutada. Ürgu wõetagu ühtegi kuulutust kuulda, kuni nad kõigi wäiksema osani läbi katsutud pole“.

„Usupuhastajate“ püüd ja ülesanne on olnud organisatsiooni lõhkuda ja uut luua, nagu seda saatan ka soowib. Mitte ei ole read saanud nende tegewuse läbi sirgemaks

tehtud waid segadusse aetud; palju walu on pidanud taewas ja tõsifelt Adwent-tööd armastajad Jumala lapsed nende korrawastaste elementide tegewuse pärast kannatama. Kas on kufagil, olgu Eesti ehk wälismail, Adwent suurest liikumisest lahkunud gruped-usupuhastajad ühtemeelt ja armastust eden-danud? Ei kufagil. Efiteks püüawad nad Jumala rahwa ridades segadust sünnitada ja pärast lähewad ka oma kessel tülli. Nende töö ei ole tõsine usu uuenduse töö, mis südameid parandab ja üheteisele lähendab, waid mis lahutab ja üheteise wastu libe-dusega täidab. Ma tahaksin tunnistusi rääkida lasta, et näidata kuidas Issanda ümmardajale nende wale-usupuhastajate tegewust näidatud on. „Tunn“. I a. lhf. 417 alates seisab kirjutud.

„Alatasa tõusewad wäikesed gruped ülesse kes usuwad, et Jumal olla ainult wähestega (seda ütlewad usupuhasta-jad—kirjut.), laiali pillatutega ja nad tarwi-tawad oma mõju selleks, et mahakis-kuda ja laiali pillata seda, mis Jumala sulased üles ehitawad. Rahutud meeled, kes tahawad midagi uut näha ja uskuda, tõusewad alatasa üles, üks ühes teine teises paigas, tehes kõik üht iseäralist tööd waenlase jaoks, siiski öeldes omal tõe olewat. Nad seisawad eraldatuna rahwast, keda Jumal juhib ja kellele ta edu annab ja kelle läbi ta oma suurt tööd teed. Nad awaldawad alatasa kartust, et hingamise päewa pidajate kogudus-ühis-us maailma sarnatseks muutuda... Mõned nende seast tunnustawad omal anded olewat; aga püüawad oma annete mõju ja õpetuste läbi neid, kelle peale Jumal omas töös iseäralise koorma on pannud, kahtluse all hoida ja ära juhutada ühte osa kogudusest (ihust).

Jumal on õnnistanud oma rahwast, kes on edasi läinud, tähele pannes Jumala awatud eelhoolitsust. Ta on toonud wälja igast klassist ühe rahwa suure platwormi peale.

Rõige tõenduste peale waatamata, et Jumal kogudust juhib, on ja saab olema niisugusid, kes hingamise päewa tunnista-wad ja siiski ihust (kogudusest) lahutatuna edasi liiguwad ja usuwad ning tegutsewad selle järel kuidas seda heaks arwawad. Nende waated on segased. Nende laialipil-latud seisukoht on tõenduseks, et Jumal nendega ei ole“.

Kas ei ole „usupuhastajate“ tegewus siin hästi kirjeldud? Nad ütlewad, et Jumal

wähestega olla, püüawad ühte osa suurest liikumisest ära juhtida, kisuwad seda maha, mis Jumal oma truuwide sulaste läbi üles-ehitanud on, ütlewad, et Adwent-liikumine muutuda ilmalikuks ja liiguwad edasi lahu-tatuna suurest kogudusest. Rahju ainult, et ka tött armastajad hinged saawad sagedasti kas teatmatuse ehk pettuse läbi nende hulka kistud ja selle läbi Issanda wiimasest liiku-misest lahus hoitud! Aga iga tött armas-taja ja walguse poole püüdwa hingele saab Issand ka „usupuhastajate“ kohta warem ehk hiljem filmad awama.

Wale usupuhastajate tunnused.

Jeesus ütleb, et walekarjatseid peab nende wiljast ära tuntud saama. Sedasama mõime ka „usupuhastajate“ kohta ütelda. Nende püüded, tegewus ja õpetus määra-wad ära, kelle tahtmist nad teewad. Misju-gused on need tunnused?

Esimene tunnus on, et nad Jumala ko-gudust s. o. suurt Adwent-liikumist Paabe-likis nimetawad ja äralangenuks loewad. Kui ehk kõik liikmed seda nii awalikult ei tee, siiski teewad seda nende juhid ja oma kirjanduses kirjutawad nad alatasa Adwent-liikumisest, mis 1844 algas, kui Paabelist. Kas on see tunnistuste põhjal lubatav? Mis ütleb d. White nende isikute ja liikumiste kohta, kes seda teewad? „Tunn. kuulutaja-tele“ lhf. 36 — 62 kirjutab ta pikalt selle üle. Seda leiame ka Eesti keelses traktatis „Ülejäänud kogudus ei ole Paabilon.“ Wõ-tame ühe tabawa awalduse selle kohta:

„Jumalal on üks rahwas, kellest terve taewas huwitatud on ja see on ainuke rah-was, kes on kallis Jumala südamele. Pangu igakõiks, kes neid sõnu loeb, neid hoolega tähele; sest Jeese nimel tahaksin ma wa-jutada neid teie hinge kisse teie kodudes. Kui keegi üles tõuseb, kas meie hulgast wõi mujalt, kes kannab kuulutust, mis seletab, et Jumala rahwast loetakse Paabe-liga ühte, ja tõendab, et wali hiiud ole-wat selles, et see rahwast sellest (s. o. Adwent-liikumisest kui Paabelist) wälja kutsub, kis wõits teie teada, et tema ei kannu mitte tõe kuulutust. Ärge wõtke teda wastu ja ärge õelge temale „tere tulemast“... Niisuguse kuulutused saawad tulema ja nende kohta saab tõendatama, et nad olla Jumalast saadetud, aga need tõendused saa-wad olema wale alusel; sest nad ei ole mitte täidetud walgusega waid pimedusega... Ni-nult üks kogudus on maailmas, kes praegusel ajal seisab Jumala seaduse kistud

lõhe sees, kes üles teeb raja alused kohad ja üles ehitab igawesest ajast paljaks tehtud kohad (Jes. 58, 12); ja iga üks, kes pöörab maailma ja teiste koguduste tähelepanu selle koguduse peale, teda Paabeliks nimetades, teeb tööd kooskõlas sellega, kes on wendade peale kaebaja.

Need, kes kuulutawad Seitsemenda-päewa-adwentisti kogudust Paabeliks, on tarwitanud Tunnistusi, et anda enda seisukohale üht näiwat toetust; aga kust see tuleb, et nemad ei kuulutanud seda, mis aastate wiisi on olnud minu kuulutuse koormaks — koguduse üksmeelt? Mispärast ei tarwitanud nad mitte ingli sõnu:

„Suruge end kokku, suruge end kokku, suruge end kokku?“ Mispärast ei korranud nad mitte manitsust ja ei esitanud põhiõpetust, et „ühenduses on jõud, lahutamises on nõrkus?“ Need kuulutused, mida need mehed on kannud, on need, mis kogudust lahutawad ja meid häbistawad tõe waenlaste ees, ja neis kuulutustes on selgesti awaldatud suure petja iseäralik töötamine, kes tahaks takistada kogudust täielikku üksmeelele jõudmast.“

Ülal toodud tunnistus näitab kõige paremini, kuidas Issand nende peale waatab, kes tema tööd, s. o. Adwent-liikumist, Paabeliks nimetawad. Need isikud teewad suure petja tööd. Sel ajal kui õ. White need read kirjutas ei olnud ühtegi teist kogudust, peale suure Adwent-liikumise, keda ta oleks Jumala koguduseks märkinud. Kui aga keegi kunagi üles tõuseb, olgu üksikud isikud, ehk terwad gruped, kes Adwent-liikumisele Paabeli nime annawad, siis on see suurimaks tõenduseks, et nad saatana tööd teewad. „Usupuhastajad“ nimetawad meid Paabeliks; järjekult võib igaüks ise tunnistuste põhjal otsuse teha, kelle tahtmist need isikud teewad. Ehk nad küll õ. White tunnistuste taha endid ära peita püüawad, aga miks nad ei esita Issanda ümmardajale antud sõnu. „Suruge endid kokku?“ Neil ei ole armastuse ja ühenduse püüe koormaks, waid soow lahutada, lõhkuda ja waenu küllwata. See ei ole piibli ega tunnistuste waim.

Teine iseloomustaw joon „usupuhastajate“ juures on wigade otsimine ja laitem waim. Nad otsiwad, nuusiwad ja isegi sõidawad ringi, et leida mõnda wiga ehk ekssammu mõne õe ehk wenna juures. Iseäranis püüawad nad tööd juhtiwate wendade peale kiwa heita, neid arwustada ja nende tegewust laita. Sealjuures unustawad nad

piibli manitsuse ära, et teiste peale kohtu mõistmine, teiste silmis pinna otsimine ja teisa tõlneri ja ennast wariseeri seisukohale asetamine patt on Jumala ees. (Room. 2,1 — 3. Matt. 7,1 — 5). Selle asja kohta leiame tunnistustes palju õpetusi ja manitsusi. „Tunn.“ V-a. Iht. 609 ja VI-a. Iht. 238. 239. seisab kirjutud:

„Tõsist jõupingutust peaks igas koguduses tehtama, et kõrwaldada paha rääkimist ja laitwat waimu, kui patte, mis on kõige suuremaks kurjuseks koguduses. Walju meelt ja wigade leidmist peab noomitud saama, kui saatana tööd. Wastastikune armastus ja usaldus peawad koguduse liikmete seas edendatud ja tugewaks tehtud saama. Sulgu kõik Jumala kartuses ja armastuses wendade wastu oma kõrwad tagarääkimisele ja laitusele. Juhatage juttude kandjaid Jumala sõna õpetuste juure.“ „Mõned on walmis olnud ütleva igasugust asja ja süüdistama Jumala sulaseid ja on kadunud ning wigade leidjad... Küsi need wigade leidjad, mis oleks nemad sarnastes olukordades olles ja sarnast koormat kandes teinud? Kas neid waadata, otsida ja hukka mõista nende oma wigast, liigjulget tegewust ja oma kannatamatust ja pahameelt, ja kui nad ise ilma patuta on, heitku nad siis esimest laituse kiwi wendade peale, kes neid püüawad töötawa korra sisse tuua.“

„Need mehed ei ole mitte tõega kooskõlas. Nad ei ole mitte ihuga (kogudusega) ühenduses, waid püüawad kogudusest ära minna. Nad töötawad wastu nende püüetele, keda Jumal hingede tõesse toomiseks tarwitab... Kas teawad need wennad, mis nad teewad? Nad seisawad otse patuse tee peal. Nad katawad tee kinni oma wale kursi läbi. Kui nad täielikult meelt ei paranda ja oma kursi ei muuda, saab hingede weri nende riietel olema. Kas need rahulolemata isikud arwawad, et neil õigus on ja hingamise päewa pidajate ihu (kogudus) on eksitusse sattunud? „Nende wiljast peate neid tundma. Keda õnnistab Jumal? Keda ta juhib? Kes teeb tema tööd? Kes teeb töötades head, et teistele tõe tuua? Kas need mehed arwawad, et ihu (kogudus) peab nende juurde tulema ja peawad ära andma oma kogemused ja waated, et läia nende pühitsemata isikute otsustuse järele? wõi peawad nad ihuga kooskõlla tulema?“

See tunnistus annab selge tõenduse igasuguse korralduswastase liikumise mittejumalikust algupärast.

Keda õnnistab Jumal? Suur Adwent-liikumine on läinud juba kõige maailma, hoolimata wastupanust, mis niihästi seest kui väljaspidi tõuseb, kuna igasugused „usupuhastajad“ kallist aega wigade otsimisega ära raiskawad, oma andeid omale peawad ja ei ühtegi välismisjoni tööd ei tee.

Kolmandaks tunnuseks „usupuhastajate“ juures on kogunud meeste ja Generaal-konferentisi nõuannete ja juhtimise põlgamine, sest et need neid manitsewad ühemeelsele ja hoiawad wale kurssi eest. Millal on wiimastest liikumistest lahkumised ja Generaal-konferentisi, kes on Jumala hääl maa peal (Tunn. IX lht. 261), kuulda wõtnud? Suuremalt osalt waliwad nad endale etteotsa läbielamata mehi, kes aga hästi laita ja wigasid leida oskab. Misugused mehed peawad Jumala tööd juhtima? Seda loeme tunnustuselt:

„Issand, taewa Jumal, on walinud kogunud mehi, kes tema töös wastutust peawad kandma. Nendel meestel peab iseenäoline mõju olema.“ Jumalal on oma jumalikud määratud töörüistad — inimesed — keda ta juhib, kes on kannatanud päewa koormat ja palawust ja töötawad koos taewalike ol. wustega, et Kristuse riiki meie maailmas edendada. Kõik peaksid nende wäljawalitud töörüistadega ühinema“...
Tunn. IX lht. 264

Need, keda karja ülewaatajateks pannakse, peawad heas kuulsuses mehed olema, mehed, kes tõendawad et neil mitte üksi piibli tundmine ei ole, waid ka usu kogemused, mis tehtud kannatuses, et nad wõiksid alandlikus meeles neid juhataada, kes tõele wastupanewad. Need peawad olema läbikatsutud ja õigusetundelised mehed, ei mitte algajad waid kes kõlbawad õpetama... mehed, kes enda iseloomus, sõnades ja ülespidamises jumalariigi tööle auks on, kes tõde õpetawad ja ka läbielawad ning täieliku mehe mõõduni Kristuse sees kaswawad“.
„Ew. teenrid“, lht. 356.

Neljandaks. Nad moonutawad õ. White tunnustusi ja püüawad oma tegewust nende taha ära peita. Üksikud osad kistakse kooskõlast wälja ja püütakse nendega wendi piitsutada. Tunnistused on antud parandamiseks ja ülesehitamiseks, kuna nad neid töö maha kiskumiseks tarwitawad. Iseenestele ei leia nad ühtegi noomimist, waid üksnes teistele. Eht wariseerlik püüüd! Et nad suuremalt osalt meie ajalugu ei tunne ka Ingliskeelseid tunnustusi, lugeda ei oska, siis wõtawad nad mõne üksiku kohta, mis oli

juba lauges aastades tagasi sündinud asja kohta kirjutud ja tarwitawad seda oma praeguste wendade wastu. Kuidas tunnustusi äärmiselt waleks moonutatakse selgitab üks wäike näitus. Siljuti ütles keegi „usupuhastaja.“ et õ. White tunnustustes seista V. anne lht. 82. 83, et Adwent-liikumine kaheks parteiks pidada minema. Kui seda kohta järel uurisime, siis leidsime, et seal poole sõnagagi sellest ei kirjutata. Need „mõlemad parteid“ on uskmeta ja usklikuks ja annud sõbrad, aga mitte kaks liikumist Jumala töös. Teadmata hingedele saawad need asjad wale walguses ette toodud; selle tagajärg on sagedasti pimestamine ja effitusse juhtimine. Õ. White ütleb ise nende isikute tunnustuste tarwitamise kohta:

„Nemad teewad niisuguseid wäljawalitud tunnustustest, mida nad arwawad wõiwat moonutada ja keerutada, et toetada nende seisukohte ja asetada neid wale raamidesse, nii et nende effitustel oleks mõju ja seda rahwa poolt wastu wõetaks Nad seletawad wõõriri ja tarwitawad kurjasti seda, mida Jumal on annud kogudusele, et hoiatada, manitseada, noomida, trööstida ja julgustada neid, kes moodustab Jumala ülejäänud rahwa... Kui keegi tõendab, et Seitsemenda—päewa — adwentistide kogudus on Baabel, siis teeb ta seda sama, mida teeb saatan, kes on wendade pealekaebaja, kes kaebab nende peale Jumala ees ööd ja päewad.“

Tunn. kuul. lht. 42 ja edasi.

Wõiks weel palju jooni, mis „usupuhastajate“ tegewust iseloomustawad ette tuua. Aga aitab neist pea-tunnustest. Keegi ei peaks mõtlema, et mul hea meel oleks nende piibliwastase tegewuse kallal peatuda. Oh, ei! Palju enam kurwa meelega peab sagedasti nägema kuidas Jumala tegewus niisuguste liikumiste all kannatab ja hinged segadusse wiidud saawad. Paulus pidi wale wendade wastu „kes jüngrid eneste järele haugutaksid“ ja uusi liikumisi alustasid, otsustawalt wälja astuma ja kogudustele hädaohu selgitama, mis neid niisuguste poolt ootas. Sedasama teha on ka meie wendade ja ka minu tahtmine. Wõiks see kirjutus, mis palwega wälja saadetud, meie õde wendadele ja otsijatele hingedele abiks olla, et nad wale liikumistega ei ühineks, waid Adwent-liikumise juurduksid ja otsani truuwilt seisma jääksid!

Järgmises numbris saan ma tõelisest usupuhastusest, millest kõik osasaama peame, ja tema tunnustest kirjutama.

Meie aasta-peakoolek.

peetakse sel aastal 7 — 13 juunini Tallinnas. Üljärgnewaga tähtsain kõlvide tähelepänu juhtida nende ülitähtsate koosolekute pääle. Israeli rahwal oli wanasti kolm aastapäha, mida kõik olid kohustatud kaasaelama. Ükski, kellel see kuidagi võimalik oli, ei tohtinud neilt puududa. Meil on aga üksainsam aastapäha ja sellepärast on weel tähtsam et Jumala lapsed nõnda täiearwuliselt, kui iialgi võimalik, selleks koosolekuteks kottutuleksid. Jumal seadis need pühad Israelis sellepärast sisse, et ta seda nende heakäekäiguks tarwiku nägi olewat. Kindlasti on niisugused üldkoosolekud nüüd weel tähtsamad sellepärast, et meie maailma ajaloo lõpujärku oleme jõudnud.

Tunnistustes on nende kohta muuseas öeldud: „Kõit, kes seda enestele võimalikuteks teha woiwad, peaksid neid aastakoosolekuid kaasaelama. Kõit peaksid tundma et Jumal neilt seda soowib. Kui nad seda eesdigust, mida Jumal neile on walmistanud, ei tarwita, et nad Tema ja Ta armu wäes wõiksid tugewaks saada, siis saawad nad ifka nõrgemaks ja soow, kõite täielikult Jumalale pühendada, saab ifka wähenema. Oed ja wennad, tulgem selleks sellele pühale koosolekule kottu, et Jeesust leida. Tema saab kohal olema ja teile seda andma, mis meile kõige enam tarwilikum on.

Teie majapidamisi ei peaks mitte kallimaks peetama, kui meie waimu iseäralisi tarwitusi...

Tugew ja selge igaweste asjade mõiste, ja jüda mis on tähtlik kõik Kristusele ohwerdama, on kallihinnalisemad õnnistused, kui kõik maailma rikkus, lõbu ja au.“ „Tunnist.“ II. a. Iht. 575 -- 576).

Sel aastal saawad meid Euroopa diwifiooni poolt külastama diw. sifemissioni ofat. juhataja Paul Drinhaus ja diw. sekretär J. K. Fing. Unioonist saawad muidugi wennad Wall, Oswald, Rose ja Sproge kohal olema. Tuleme siis kõik täie arwuliselt kottu. Jumal saab oma õnnistusega meie seas olema. Palwetagem selle koosoleku pärast!

Siin juures tuletan weel meelde et kogudused oma saadikuid aegsasti ära waliks ja nimekirjad Tallinna, Merepuiestee nr. 14-a saadaks, siis teatakse üldkorklite eest tarwifit hoolet kanda. Saadikud walttagu iga 10 liikme pealt üks ja weel üks üldine saadik. Loodame et üldkorklis aluspõhkude eest on hoolitsetud, kuna kõigis muus asjus iga üks enda eest hoolitsema peab.

Kõigile Jumala õnnistust soowides

Teie kaaswõitleja

D. D. Ehrhardt.

Tasu ustawuse eest.

Kristus ütles: „Aga see peab sulle tasutama digete ülestõusmises.“ Siis saawad igaihe elu siindmused awalikuks ja iga üks saab nõnda leikama, kuidas ta on külwunud. Igale Jumala sulasele peaksid need sõnad kinnituseks ja julgustuseks olema. Tõttamine Isfandale paistab siin elus tihti ilma tagajärjeta olema. Meie püüded, head teha, woiwad tõsised ja kestwad olla ja siiski ei wõi meie mingisuguseid tagajärgi näha. Kõit püüded näiwad asjatud olema. Aga Jumal tõotab meile, et meie töö on taewasse üleskirjutatud, ja tasu ei jae mitte tulemata.....

Et palju Jumala teenrite töö wiljast kin elus nähtawaks ei saa, on siiski nende

pärast lõpuliiku tagajärje kindel tõotus. Olles maailma Lunastaja pidi Kristus alati nähtawatele takistustele wastuastuma; paistis, kui wõiks ta ainult wähe seda ülesehitamise ja ärapäästmise tööd teha. Saatanlikud tööriistad püüdsid alati takistusi tema teele asetada. Aga tema ei lasnud end mitte araks teha. Tema waatas alati oma eesmärgi peale. Tema teadis et tõde lõpeks ifka wale wõitma saab, ja ta ütles oma jüngritele: „Seda olen ma teile rääfinud, et teil minu sees rahu oleks; aga olge julged, mina olen maailma ärawõitnud.“

„Kes käib ifka peale ja nutab, seemet külwi tarwis langes, see tuleb tõesti hõiskamisega ja kannab oma wihkusi.“

Wäljaandja: 1895 a. asutat. 7 p. Adw. Gesti Liit. Tellimised kui ka rahasaadetused saata Martha Daniel Merepuiestee nr. 14-a Tallinnas.

Wastutaw toimetaja: M. Bärengrub, Posti tän. nr. 48, kort. 5, Narwas, kuhu kaastööd tulewad saata. D.-U. „Narwa Kirjastuskõhise“ trükk, Narwas. 1927.